

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV FISCAL

DOSAR NR. 5428/105/2009

DECIZIA NR. 1874

Ședința publică din data de 14 septembrie 2011

Președinte - CHIRICA ELENA
Judecători - ȚOLU IOANA CRISTINA
 - DINU FLORENTINA
Grefier - COSTEA MIHAELA FLORICA

Pe rol fiind soluționarea recursului declarat de reclamanta SC SA, cu sediul în , str. nr. , Județ , reprezentată legal prin administrator judiciar cu sediul în , str. , bl. , sc. , et. , ap. , Județ Prahova, împotriva sentinței nr. 102 din 07 februarie 2011 pronunțată de Tribunalul Prahova – Secția Comercială și de Contencios Administrativ , în contradictoriu cu intimata – pârâtă D.G.F.P. PRAHOVA, cu sediul în Ploiesti, str. Aurel Vlaicu, nr. 22, Județ Prahova.

Cererea de recurs este scutită de plata taxei de timbru.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns recurenta reclamantă SC SA prin administrator judiciar Revalactiv SPRL și reprezentată de avocat Predescu Cristian Mihail, din Baroul Prahova, potrivit împuternicirii avocațiale seria PH nr. 0028270/08.09.2011, lipsă fiind intimata pârâtă DGFP Prahova.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței faptul că recursul se află la primul termen de judecată, motivat, scutit de plata taxei de timbru, iar prin intermediul Compartimentului Registratură s-a depus la dosar de intimata pârâtă DGFP Prahova o întâmpinare ce a fost vizată și înregistrată sub nr. 12569 din 02.09.2011.

Curtea aduce la cunoștința părților posibilitatea apelării la procedura medierii, în baza dispozițiilor art.6 din Legea nr.192/2006, potrivit căroră "organele judiciare și arbitrale, precum și alte autorități cu atribuții jurisdicționale informează părțile asupra posibilității și a avantajelor folosirii procedurii medierii și le îndrumă să recurgă la această cale pentru soluționarea conflictelor dintre ele".

Avocat Predescu Cristian Mihail având cuvântul pentru recurenta reclamantă SC SA reprezentată prin administrator judiciar Revalactiv SPRL, declară că nu mai are alte cereri de formulat.

Curtea ia act de declarația recurente prin apărător că nu mai are alte cereri de formulat și față de împrejurarea că intimata pârâtă DGFP Prahova prin intermediul întâmpinării a solicitat și judecata cauzei în lipsă potrivit art. 242 alin. 2 C.pr.civ., constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbateri.

Avocat Predescu Cristian Mihail având cuvântul pentru recurenta reclamantă SA reprezentată prin administrator judiciar Revalactiv SPRL solicită admiterea recursului așa cum a fost formulat, modificarea în tot a sentinței nr. 102/07.02.2011 pronunțată de Tribunalul Prahova, iar pe fiind anularea parțială a deciziei de impunere nr. 3654/15.07.2009 emisă de DGFP Prahova – Activitatea de inspecție fiscală, precum și a deciziei nr. 160/28.09.2009, privind soluționarea contestației nr. 1175/14.08.2009 emisă de Serviciul de soluționare a Contestațiilor din cadrul DGFP Prahova.

Nu solicită cheltuieli de judecată.

CURTEA

Deliberând asupra recursului de față, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului Prahova sub nr.5428/105/2009, reclamanta SA a chemat în judecată pe pârâta D.G.F.P. PRAHOVA, solicitând instanței de judecată să dispună anularea în partea a deciziei de impunere nr. 3654/15.07.2009 a DGFP și a deciziei 160/2009, prin care i s-a respins contestația formulată împotriva primei decizii.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că organele fiscale, în mod greșit au considerat că suma de 65.103 lei nu este deductibilă fiscal, deoarece la data de 31.12.2008 exista între părți o confirmare de sold pentru total datorie existentă la aceea dată, iar la data de 08.05.2008, prin cesiunea de creanță dintre reclamantă și Primăria Filipeștii de Pădure s-a stins datoria pe care Primăria o deținea față de reclamantă.

Prin urmare, a arătat reclamanta că este necesar a se diminua baza de impozitare aferentă anului 2008, cu suma de 65.103 lei și să se dispună anularea impozitului pe profit stabilit suplimentar în cuantum de 10.416 lei, aceasta solicitând și anularea contestațiilor privind TVA în valoarea de 17.165 lei, întrucât a dedus TVA numai pentru excepția prevăzută de dispozițiile art. 160 alin. 1 și 2 din Codul fiscal.

Pârâta a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată pentru următoarele considerente:

Organele fiscale au apreciat ca și cheltuială nedeductibilă fiscal, suma de 65.103 lei reprezentând impozit pe clădiri înregistrată eronat, întrucât sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile realizate în scopul realizării de venituri impozabile.

Cheltuielile cu contribuțiile plătite peste limitele stabilite nu sunt deductibile.

Reclamanta a depus suma de 17.165 lei pentru achiziții destinate nevoilor proprii în perioada 01.01.2008- 30.04.2009, perioadă în care se afla în procedura de insolvență. Însă reclamanta nu se încadrează în excepția prevăzută de lege, și nu avea obligația măsurilor de simplificare, întrucât bunurile pentru care s-a dedus TVA au fost destinate nevoilor proprii și nu s-a făcut dovada că au fost livrate în cadrul comerțului cu amănuntul.

Prin sentința nr. 102 din 07 februarie 2011, Tribunalul Prahova, a respins acțiunea formulată de reclamanta SA prin administrator judiciar Revalactiv SPRL Ploiești, în contradictoriu cu pârâta D.G.F.P. Prahova.

Pentru a pronunța această sentință, tribunalul a reținut că suma de 65.103 lei reprezintă impozit pe clădire înregistrată în mod eronat în plus față de obligație datorată, iar în luna decembrie 2008, cu nota contabilă nr. 71/2008 reclamanta a efectuat articolul contabil 635=446 impozit clădirii, iar potrivit balanței de verificare de la 30.12.2008, rulajul creditor cumulat al contului 446 înregistra suma de 198,402 lei, mai mult cu 65.103 lei față de suma datorată în baza declarației pentru stabilirea impozitelor locale aferente anului 2008 (133.299 lei).

Se mai reține prin sentință că reclamanta nu a justificat diferența de 65.103 lei prin efectuarea corecției și prin intermediul conturilor de cheltuieli a diminuat cuantumul cheltuielilor nedeductibile și implicit cuantumul impozitului pe profit aferent anului 2008.

Cu privire la suma de 17.164 lei, reprezentând TVA deductibil, tribunalul a constatat că reclamanta nu se încadrează în dispozițiile art. 160 alin. 2 lit. b Cod fiscal, excepția prevăzută de acest text de lege se referă doar la bunurile livrate în cadrul comerțului cu amănuntul și numai pentru furnizorii care se află în procedura insolvenței.

Față de aceste considerente, tribunalul a înlăturat concluziile raportului de expertiză contabilă, potrivit cărora sumele mai sus menționate sunt cheltuieli deductibile în parte, expertul a apreciind că suma de 165.103 lei, reprezentând majorări de întârziere datorate de societate, înregistrarea contabilă fiind necesară pentru ca evidența contabilă a societății reclamantei să fie pusă de acord cu evidența Primăriei Filipeștii de Pădure.

Ca atare, tribunalul a constatat însă, că suma de 65.103 lei nu a fost justificată de reclamantă printr-o situație din care să reiasă cuantumul real al obligațiilor datorate, iar corecția efectuată prin intermediul conturilor de cheltuieli a diminuat cuantumul acestor cheltuieli nedeductibile și impozitul pe profit corespunzător.

Tribunalul a reținut cu privire la cheltuielile efectuate în perioada în care reclamanta se afla în procedura insolvenței, că expertul a apreciat că suma de 16.555,75 lei reprezentând achiziții de benzină, papetărie și materiale se încadrează în prevederile art. 160 Cod Fiscal, mai puțin TVA-ul aferent serviciilor de cazare în sumă de 608,25 lei.

Prin urmare, însă tribunalul, a constatat că aceste cheltuieli nu se încadrează în excepția prevăzută de art. 160 Cod Fiscal, întrucât această excepție se referă doar la bunurilor livrate în cadrul comerțului cu amănuntul „bunurile/ serviciile livrate or prestate de sau către persoanele pentru care s-a deschis procedura de insolvență”, motiv pentru care a respins ca neîntemeiată acțiunea reclamantei.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamantă SC SA reprezentată legal prin administrator judiciar Revalactiv SPRL, întemeiat pe dispozițiile art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă, art. 304¹ Cod procedură civilă și art. 312 Cod procedură civilă, criticând hotărârea pronunțată pentru nelegalitate și netemeinicie, susținând în esență că a fost dată cu aplicarea greșită a legii.

Învederează recurenta cu privire la primul capăt de cerere respectiv, anularea constatărilor referitoare la plata impozitului pe profit stabilit suplimentar în valoare de 10.416 lei, că instanța de fond prin interpretarea greșită a legii și prin înlăturarea concluziilor expertului judiciar desemnat în cauză, a respins ca neîntemeiat acest capăt de cerere.

Referitor la cheltuiala de 65.103 lei înregistrată în decembrie 2008 cu articolul contabil 635 = 446 analitic impozit clădiri (nota contabilă 71/31.12.2008) pe care organul fiscal a considerat-o nedeductibilă fiscal, întrucât prin debitul contului 635 se înregistrează suma de 198.402 lei, cu 65.103 lei mai mult decât în declarația pentru stabilirea impozitelor locale pentru anul 2008 depusă la Compartimentul de Impozite și Taxe din cadrul Primăriei Filipeștii de Pădure, respectiv 133.299 lei, arată recurenta că așa cum a afirmat și în notele explicative între SC SA și organul fiscal local exista la 31.12.2008 o confirmare de sold pentru total datorie existentă la acea dată dar care era diferită ca structură (debite și accesorii).

Mai arată recurenta că în data de 08.05.2008 a avut loc o cesiune de creanțe între SNC Ploiești-SC SA-Primăria Filipeștii de Pădure prin care se stingea din creanța pe care Primăria Filipeștii de Pădure o deținea la SC SA suma de 429.818 lei.

Modul de stingere al creanței a diferit în funcție de cuantumul debitelor, respectiv al accesoriilor stinse, astfel încât la punctajul final, deși per ansamblu era recunoscută de ambele părți exista neconcordanță între total debite și total accesorii și pentru a regulariza situația la 31.12.2008, SC SA a înregistrat articolul contabil de mai sus dar totodată suma respectivă este stornată de pe cheltuială prin articolul contabil 658 = 448 astfel încât cheltuiala societății nu este afectată.

Precizează recurenta că, suma ce a fost stornată prin articolul contabil 658=448, reprezentând accesorii, în momentul înregistrării ei în contabilitate în anii precedenți a fost considerată cheltuială nedeductibilă fiscal, fapt ce nu a fost luat în considerare de organul fiscal.

Totodată mai arată recurenta că expertiza judiciară administrată în cauză a confirmat susținerile sale în sensul că : „Suma de 65.103 lei este deductibilă, deoarece nu reprezintă cheltuielile cu contribuțiile plătite peste limitele stabilite, așa cum prevede art.21 (4) lit j din Codul fiscal. Înregistrarea contabilă prin care s-a redus suma reprezentând majorări de întârziere datorate de SC SA, a fost necesară pentru ca evidența contabilă a societății să fie pusă de acord cu evidențele Primăriei Filipeștii de Pădure. „ (expertiza judiciară Alexandru Adrian -fila 6).

Astfel, suma de 65.103 lei reprezintă majorări de întârziere înregistrate de societate ca nedeductibile, în perioadele precedente și pe cale de consecință, organele de control au dublat cuantumul sumei ca nedeductibilă fiscal, în realitate suma sus menționată fiind deductibilă fiscal.

Învederează recurenta că împotriva expertizei judiciare, DGFP Prahova - AIF, a formulat obiecțiuni, pe care instanța de fond nu le-a înaintat expertului pentru a răspunde, ci le-a interpretat în mod greșit ca și concluzii scrise.

De altfel mai susține recurenta că instanța de fond prin greșita interpretare a legii și prin înlăturarea concluziilor expertului - Alexandru Adrian a respins acest capăt de cerere ca neîntemeiat.

În concluzie, având în vedere că suma de 65.103 lei a fost considerată nedeductibilă de 2 ori: o dată la 31.12.2008 (658=448) și la control, prin stornarea efectuată de societate (658=448) nu înseamnă că s-a diminuat baza impozabilă pentru calculul impozitului pe profit întrucât calculul trimestrial al impozitului pe profit se efectuează extracontabil, situație în care s-a avut în vedere valoarea totală corectă a cheltuielilor nedeductibile.

Pe fondul cauzei, recurenta solicită a se diminua baza de impozitare aferentă anului 2008 cu suma de 65.103 lei, anulând astfel impozitul pe profit stabilit suplimentar în cuantum de 10.416 lei

Cu privire la cel de-al doilea capăt de cerere respectiv, anularea constatărilor referitoare la plata TVA în valoare de 17.165 lei, arată recurenta că instanța de fond prin interpretarea greșită a dispozițiilor art.160(2) lit.b din Codul fiscal și prin înlăturarea concluziilor expertului judiciar desemnat în cauză, a respins ca neîntemeiat și acest capăt de cerere.

Pe fondul cauzei, învederează recurenta faptul că, SC SA a dedus TVA, în perioada 2008-2009, în sumă totală de 17.164 lei, aferentă achizițiilor de produse de papetărie, materiale consumabile, servicii cazare și benzină, societatea deducând TVA-ul aferent acestor achiziții, deoarece nici bonurile fiscale și nici facturile al căror TVA a fost dedus nu purtau mențiunea «taxare inversă », așa cum prevedea art.160 (3) lit. b din Codul fiscal.

Mai arată recurenta că așa cum rezultă și din dispozițiile imperative ale art. 160(3) lit. b din Codul fiscal („bunurile/serviciile livrate ori prestate de sau către persoanele pentru care s-a deschis procedura de insolvență „) precum și concluziile expertului judiciar, TVA-ul plătit de SC SA în valoare de 17.165 lei este deductibil și se încadrează în prevederile art.160 din Codul fiscal, solicitând anularea constatărilor referitoare la plata TVA în valoare de 17.165 lei

În concluzie se solicită, admiterea recursului așa cum a fost formulat, în sensul modificării în tot a Sentinței nr.102/07.02.2011 pronunțată de Tribunalul Prahova în Dosarul nr.5428/105/2009 și judecând cauza pe fond dispună anularea parțială a Deciziei de impunere nr. 3654/15.07.2009 emisă de DGFP Prahova - Activitatea de inspecție fiscală, a Deciziei nr.160/28.09.2008 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Prahova -Biroul Soluționare Contestații și a Raportului de inspecție fiscală încheiat de Activitatea de inspecție fiscală din cadrul DGFP Prahova și anularea sumei de 10.416 lei reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar și a sumei de 17.165 lei reprezentând TVA stabilit suplimentar.

Intimata pârâtă DGFP Prahova a formulat întâmpinare, prin care solicită respingerea recursului ca nefondat întrucât sentința atacată cuprinde motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței, precum și cele pentru care s-au înlăturat argumentele recurente-reclamante.

Consideră intimata că deși instanța fondului a înlăturat - motivat - concluziile raportului de expertiză nu conduce la concluzia că sentința pronunțată este nelegală, câtă vreme expertul nu se substituie judecătorului. De altfel mai arată că opinia expertului nu obligă instanța, ea fiind supusă, ca orice mijloc de probă, aprecierii și evaluării acesteia. A decide altfel ar însemna să se nesocotească principiului fundamental al intimei convingeri a judecătorului, rolul să activ precum și dreptul ce-i este acordat prin lege de a aprecia în mod liber orice mijloc de probă.

Precizează intimata că așa cum au stabilit organele fiscale, cheltuielile în sumă de 65.103 reprezentând impozit pe clădiri, sunt nedeductibile fiscal întrucât, conform declarației pentru stabilirea impozitelor locale pentru anul 2008, impozitul datorat pentru acest an este de 133.299 lei.

Mai arată intimata că potrivit balanței de verificare întocmite la data de 31.12.2008, în debitul contului 635 - impozit pe clădiri - s-a înregistrat suma de 198.402 lei, mai mult cu 65.103 lei față de suma datorată.

Apreciază recurenta că această sumă reprezintă deci, o plată de impozit peste limita stabilită pentru impozitele locale pe anul 2008.

În consecință, menționează intimata că impozitul stabilit în sumă de 10.416 lei, este legal datorat. « Cheltuielile cu contribuțiile plătite peste limitele stabilite (...) nu sunt deductibile. » art. 21 alin.1, alin.4 lit.j Cod fiscal.

În ceea ce privește suma de 17.165 lei reprezentând T.V.A., aceasta a fost dedusă de reclamanta-recurentă pentru achiziții destinate nevoilor proprii din perioada în care aceasta se afla în procedura de insolvență, perioadă în care avea obligația să aplice măsurile de simplificare a T.V.A., conform art. 160 alin. 1 și 2 lit. b din Codul Fiscal, motiv pentru care consideră că instanța de fond în mod corect a reținut că bunurile pentru care s-a dedus T.V.A. au fost destinate nevoilor proprii, nefăcându-se dovada că au fost livrate în cadrul comerțului cu amănuntul.

În concluzie, hotărârea atacată a fost pronunțată cu interpretarea corectă a probelor administrate în cauză și cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor legale invocate, neexistând motive de modificare, și în consecință solicită respingerea recursului ca nefondat, menținerea sentinței Tribunalului Prahova ca legală și temeinică.

Analizând sentința recurată prin prisma criticilor formulate, a probelor administrate, a actelor normative ce au incidență în cauză, precum și sub toate aspectele conform art. 304¹ Cod procedură civilă, Curtea reține următoarele :

Prin cererea introductivă SC SA a solicitat instanței anularea parțială a Deciziei de impunere nr. 3654/15.07.2009 și a Deciziei nr. 160/28.09.2009, privind impozitul pe profit stabilit suplimentar în cuantum de 10.416 lei și taxa pe valoare adăugată în cuantum de 17.165 lei.

Pentru justa soluționare a cauzei, instanța de fond a dispus efectuarea unei expertize contabile cu următoarele obiective:

1. să se stabilească dacă suma de 65.103 lei, regularizată de societate în decembrie 2008, din contul de majorări, în contul de obligații curente, este deductibilă sau nu, raportat anului 2008;

2. să se stabilească dacă, în prevederile art. 160 (1), (2), lit. b din codul Fiscal, aplicabile la data efectuării controlului, se menționează expres faptul că, societățile în insolvență se încadrează în excepție, numai dacă bunurile/serviciile prestate de către acestea, în cadrul comerțului cu amănuntul, sunt și livrate tot în cadrul comerțului cu amănuntul, respectiv dacă suma de 17.164 lei, reprezentând TVA, este deductibilă.

Raportul de expertiză contabilă judiciară a fost depus la dosar la 2.11.2010, fiind pus în discuția părților la termenul din 26.01.2011.

Cu această ocazie, recurenta reclamantă, prin consilier juridic a arătat că nu formulează obiecțiuni în timp ce, intimata pârâtă, prin consilier juridic a arătat că formulează obiecțiuni, dar a învederat că acestea vizează fondul cauzei, nefiind formulate pentru a se reface expertiza, însă întemeindu-și apărarea pe conținutul acestor obiecțiuni.

Instanța a înlăturat concluziile raportului de expertiză și a reținut în motivarea soluției sale susținerile intimății pârâte formulate în cadrul obiecțiilor.

A reținut astfel, prima instanță că recurenta reclamantă nu a justificat diferența de 65.103 lei printr-o situație din care să reiasă cuantumul real al obligațiilor datorate, iar corecția efectuată prin intermediul conturilor de cheltuieli a diminuat cuantumul acestor cheltuieli nedeductibile și impozitul pe profit corespunzător. Tot astfel, prima instanță a înlăturat și concluzia expertului cu privire la suma de 17.164 lei, reprezentând TVA deductibil, concluzionând că aceste cheltuieli nu se încadrează în excepția prevăzută de art. 160 Cod fiscal.

Curtea constată că în mod eronat prima instanță a înlăturat concluziile raportului de expertiză contabilă judiciară.

Astfel, în principiu, raportul de expertiză efectuată în cauză nu are valoarea unui mijloc absolut de probă, dar nici nu trebuie înlăturat atunci când concluziile expertului nu sunt combătute prin nicio altă probă, iar concluziile sale și temeiurile pe care au fost fondate conduc la concluzia că exprimă un punct de vedere corect.

Este adevărat că nu experților le revine sarcina de a soluționa procesul, ci numai pe aceea de a da lămuriri asupra unor împrejurări de fapt, specifice unui anumit domeniu, în calitatea lor de specialiști. Prin urmare, odată ce o expertiză s-a efectuat în cauză instanța de judecată este obligată să pună în discuția părților constatările și concluziile expertizei.

În cauza de față, expertiza a fost pusă în discuția părților la 26.01.2011 când, intimata pârâtă așa cum s-a precizat anterior, nu a solicitat refacerea expertizei indicând totuși anumite obiecțiuni, de care instanța a ținut cont la pronunțarea soluției.

În aceste condiții, Curtea consideră că, în lipsa unor alte probe care să combată concluziile expertizei, instanța nu trebuia să acorde preeminență obiecțiilor pârâtei, acestea neavând, în fapt, nicio valoare probatorie.

Astfel, în raport de dispozițiile legale incidente în cauză și în conformitate cu concluziile raportului de expertiză contabilă, Curtea apreciază ca întemeiate susținerile recurentei reclamante.

Curtea constată astfel că, în ceea ce privește suma de 65.103 lei, este deductibilă deoarece nu reprezintă cheltuielile cu contribuțiile plătite peste limitele stabilite, așa cum prevede art. 21, alin. 4 lit. j din codul Fiscal. Înregistrarea contabilă prin care s-a redus suma reprezentând majorări de întârziere datorate de SC SA, a fost necesară pentru ca evidența contabilă a societății să fie pusă de acord cu evidențele Primăriei Filipeștii de Pădure. Astfel, suma de 65.103 lei, nu reprezintă sume achitate peste prevederile legale, având în vedere prevederile art. 21, alin. 4, lit. j, ci reprezintă majorări de întârziere înregistrate de societate ca nedeductibile, în perioadele precedente, și prin încadrarea sumei de către organele de control, așa cum s-a procedat, dublează suma nedeductibilă fiscal.

Referitor la suma de 17.164 lei, reprezentând TVA, Curtea reține concluzia raportului de expertiză contabilă în sensul că pentru suma totală, aferentă achizițiilor de produse de papetărie, materiale consumabile, servicii cazare și benzină, recurenta a dedus în mod corect TVA-ul, acesta fiind deductibil și încadrându-se în prevederile art. 160 din Codul Fiscal.

Pentru aceste considerente, Curtea constată criticile întemeiate, urmând ca în conformitate cu dispozițiile art.312 alin. 1 și 3 Cod procedură civilă, să admită recursul și va modifica în tot sentința în sensul că va admite acțiunea și va dispune anularea în parte a deciziei de impunere nr. 3654/15.07.2009 a DGFP Prahova și a deciziei nr. 160/2009 a DGFP Prahova, pentru sumele de 63.103 lei impozit pe profit suplimentar și TVA de 17.115 lei.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursul declarat de reclamanta SC SA, cu sediul în comuna , str. , nr. Județ , reprezentată legal prin administrator judiciar SPRL cu sediul în Ploiesti, str. Ion Maiorescu, bl. 33, sc. 1, et. 5, ap. CAB 5E, Județ Prahova, împotriva sentinței nr. 102 din 07 februarie 2011 pronunțată de Tribunalul Prahova – Secția Comercială și de Contencios Administrativ , în contradictoriu cu intimata – pârâtă D.G.F.P. PRAHOVA, cu sediul în Ploiesti, str. Aurel Vlaicu, nr. 22, Județ Prahova și în consecință:

Modifică în tot sentința în sensul că admite acțiunea și dispune anularea în parte a deciziei de impunere nr. 3654/15.07.2009 a D.G.F.P. Prahova și a deciziei nr. 160/2009 a D.G.F.P. Prahova pentru sumele de 63.103 lei impozit pe profit suplimentar și T.V.A. de 17.115 lei.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică azi, 14 septembrie 2011.

Președinte,

Judecători,

Grefier,

Operator de date cu caracter personal

Nr. notificare 3120

Red. T.I.Cr.

Tehnored. CMF

2 ex./27.09.2011

d.f. – 5428/105/2009 Tribunalul Prahova

jud.f. – Adriana Magdalena Boghici